

TELEGRAFULU ROMANU.

Telegrafulu ese de dōne ori pre septembra: Duminec'a si Joi'a. — Prenumeratiunea se facee in Sabiu la espeditur'a foiei pre afara la c. r. poste cu bani gat'a prin scrisori franceze, adresate către espeditura. Pretul prenumeratiunei pentru Sabiu este pre anu 7 fl. v. a. ear pre o jumetate de anu 3 fl. 50. Pen-

Nr. 85 ANULU XXI.

Sabiu, in 21 Octombrie (2 Nov.) 1873.

tru celealte părți ale Transilvaniei pentru provincie din Monarchia pre unu anu 8 fl. ieră pre o jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru princ. si tieri sreine pre anu 12 1/2 anu 6 fl. Inseratele se plafesc pentru întâl'a óra en 7 cr. sirulu, pentru a dôna óra en 5 1/2 cr. si pentru a trei'a repetite cu 3 1/2 cr. v. a.

248

Sabiu 20 Octombrie.

Cestionea bosniaca, după cum s'au întărit în lumea a nouă acum afacerea creștinilor asuprimit de turci din Bosni'a încă nu e complanată, încă nu s'a alesu nimic'a din pretensiunile României și Serbiei de a fi admise și ele în comisiunea esmisa pentru curătirea Dunarei la portile de feru și faim'a despre intențional'a independenția a României iera' și radica capulu. Ce este mai caracteristicu între sgo-motele aceste varie, este ca în legatura cu prochiamarea independenției române se aduce în combinație și concentrarea cea întârziata de trupe la Craiova, Buouresci, Furceni și lassi înse nu de vre-o 25—30 mii după cum ne spunea „Poporulu" din București, ci, dieu foile din strainatate, de 60 de mii.

Fi-va sositu tempulu acestei independenție ori nu a sositu, în intielesu diplomaticu, acăst'a nu o putem sci și nici nu ne arogăm a o sci, pentru că nu stămu în legatura cu nici unul dintre cabinetele europene, și conjecturile suntu cele mai ne-sigure base pentru de a predice venitoriu.

Ne punem in se astfelu întrebarea și adeca dicem, ca este starea tierei preste totu matura de a fi independenta? atunci respunsulu pote și siguru și afirmativu. Afirmativu cu deosebire acum cându suntu sianse, că sa ne folosim de unu terminu usitatu francesu, de a se pute eșeu independentia pre calea unei inviori pacinice, la care concentrările de trupe potu servi numai că influența decorațiune a sceneriei. Se dice adeca, ca România voiesce sa capitalizeze tributulu anuaru ce se da Portiei în unu capitalu de 30,000,000 franci și acăsta unica legatura, carea obliga numai pre români de a plati sa inceteze pentru totu-déun'a.

Ce voiesce tier'a ins'a-si in privint'a cestionei acestei'a? Eata o întrebare a cărei respunsu este mai greu decât celu al tuturoru întrebărilor. Dupa dluaristic'a din tiéra, press'a carea se numesce liberale este contr'a. Pentru-ce? Pentru aceea căci tier'a încă nu aru fi gat'a pentru luptele eventuale, cari nu se potu eschide din ori-ce combinatii? ori pentru aceea, căci constelațiunea politica aro si nefavorabile si aru dā de pedeci la puterile europene?

Nu, ci din simpla consideratiune ca Francia nu este astadi in stare de a potu concurge cu ajutoriul seu spre a contribui, celu putienu, déca nu a dā ea independentia intréga românilor.

Déca este numai acestu unicu momentu ce se poate aduce de cătra fiii patriei spre a fi contr'a independenției României, apoi noi trebuie sa marturisim, ca argumentul este pré putienu.

Recunoscemu ca Francia a facuto in decenile din urma ce-va pentru România in se noi omu dorii că români in judecarea celoru facute de aceea sa nu sia rapiti numai de sympathia de rasa; de alta parte sa nu astepte că numai ce voru primi din mâinile altor'a, intre cari altii ori si cum suntu si francesii, sa li sia si folositoru, ci sa caute a-si multiamai mai bine totu-déun'a loru insisi ori-ce castigu politicu.

Déca nu va mai fi astadi in români din România atât'a incredere cătu a fostu pre temporile eroiloru de gloriosu nume, va fi dora atât'a cătu a fostu pre tempulu introducerii regulamentului organicu. Si déca este atât'a potu si siguri români, ca o independentia acusita de insasi tier'a va fi cu multu mai favorabile pentru dens'a decum a fostu regulamentul organicu la 1830. Ce constelațiuni politice erau atunci? Unde eră conscientia de sine a statului si natiunei in temporile acele? — o distantia de seculi, dura nu de dieci de ani, și déca tierile acum intruite in unu statu strigău căndu li s'a oferit regulamentul organicu: Timeo dunaos..., astadi pote nu avé o Romania după cum este. Unu deputato dietalu ungurescu alragea pre la 1842 aten-

tionea unguriloru asupr'a avantagieloru din constitutiunea ragulmentaria a tieriloru române. Elu prevesti de pre atunci desvoltarea cea rapede a tieriloru si sosirea independenției loru. Si dela cine a primitu români regulamentul organicu? Dela Rusia, carea umilise atunci pre suzeran'a României, pre Pórt'a, și-si pregratiá dramula cătra S'a Sofia din Constantinopole.

Nu trebuie români din România dura sa caute in afara motivele, déca este tempulu său nu alu independenției române, ci in sinulu seu, in puterea loru propria de a se moderă si a se feri de escese, cari sa dea ansa stateloru limitrofe a se amestecă in afacerile loru interne si pre aceste din urma sa le tienă departe de sinele, sia tributari, sia independenți, căci numai purtarea acăst'a le pote asigura existența.

Unu cuventu inca incătu privesce suzeranitatea portiei. Acăst'a n'are decât influența impredictoria și apesaratoria după cum s'a mai disu, dura de folositu, precum aréta anii 1775 si 1812, cându perdura români Bucovina, și Besarabi'a nu folosesce nimic'a.

„National-Zeitung" din Berlinu cu dat'a din 21 Octombrie, informédia ca principale Fridericu de Hohenzollern, fratele celu mai micu alu I. S. domnitoru Romaniei, care este majoru și siefu de escadronu alu regimentului I de dragoni de garda, a luat unu concediu de siése luni si s'a dusu la București. Dupa cum se vorbesce, principale are intenționea de a se ocupă acolo, intre altele, cu studiul limbui tieriei. Divariulu „D. N." adauge la acăst'a, ca precum se scie, casatoriu Domnitoru Romaniei a remas pâna acum său succesoare de secu masculinu si in cercurile militare din România s'a reinnoito din acestu motivu dorint'a deja exprimata, că principale Fridericu se primésca comand'a unei armate de acolo, pentru că cu modul acest'a sa se se deprinda cu afacerile tieriei.

Incepemu reproducerea acestei articulu din „Lumin'a" pentru că sa véda ceteriori cum se desvălu acolo lucrurile acum inainte de alegerea de episcopo spre intregirea vacantului scaunu episcopal.

A d r e m.

Ni s'a pusu o cestione de cea mai mare importantia: avemu sa ni alegem unu pastoru susfetescu pentru dieces'a Aradului veduvita in de-curendu.

Luata pentru sine cestionea este cea mai clara. N'avemu sa alegem episcopo in sensulu comunu, profanu alu cuventului: totu-déun'a votulu nostru trebuie să fie manifestatiunea vointiei dumnedieessoi, voint'a manifestata in sinodele ecumenice și cuprinsa in canonele săntei biserici a resaritului, din care si noi facem o mica parte intregitoria. Cuprindiendu astfelu actulu de alegere, vomu si in claru asupr'a cestionei si nu vomu alege potrivitul cu impressionile ori aplecările momentane, ci ne vomu indreptă dupa canonele săntei nōstre biserici, dupa legile organice, ce ne-amu formatu insi-ne, si dupa usulu observatu la coreligiaru nostri din orientu. Vomu alege dura pre acel'a, care, potrivitul cu acele canone, acele legi si acelu usu, ni va paré mai multu chiamatu la pastorirea susfetescu si ocârmuirea bisericei.

Nu noi vomu chiamá, ci vomu cercá pre acel'a, care ni va parea chiamatu dela Ddieu.

Acăst'a este alegerea creștinăscă.

Sa ni informâmu cestionea pre cătu se pote de cleru: avemu sa alegem dintru noi pre acel'a, care, in urm'a positiunei, a capacitatiei si a cua-lificatiunei sele, ni va paré a ave mai multa voca-tiune pentru archiereire. N'avemu sa cercâmu alta

cualificatiune decâtua acea canonica, pentru ca acel'a, pre care lu vomu alege, are sa fie inainte de tōte archiereu. Intre cei de egala cualificatiune vonu alege apoi pre celu superioru in capacitate; totu-déun'a in se cualificatiunea canonica trebuie sa determine; de altintrele ne impotrívîmu vointei dñeiesci cuprinsa in canone si devemiu sismatici.

Avemu canonele in mâni; avemu usula creștiniloru din orientu in vedere: sa ne indreptâmu după aceste, si nu vomu astă nici o greutate.

Cu tōte aceste, privita in rapportu cu firea omenescă, cestionea este grea. Grea este, pentru ca omenii au sa eléga, omeni, ce, prin orbia, afecte, ori interese adese-ori se lasa abatuti dela căile, ce li suntu desemnate. In alegerie facute de cătra omeni forte adese-ori determină aplecările personale, lips'a de judecata, afectele si interesele singuraticilor. Este dura detorint'a sia-cârui'a dintre noi; că, pre cătu pote, sa arunce cea mai intensiva lumina asupr'a căiloru, pre care trebuie sa umblămu, pentru că ele sa nu se pérda din ochii credinciosiloru; sa deo tăria iobirei crestinesci, pentru că ea sa dominescă asupr'a celor-a-lalte afecte, ce ne potu cuprinde; sa descepte conșientia despre comunele noastre interese, pentru ca cele particulare sa slabescă in inriurirea loru asupr'a vointie.

Alesulu are sa ne sia Episcopu, pastoriu supremu, ocârmuitoriu alu unei turme de 600000 susfete; sa nu alegem cu usiurintia, căci ne voru afurisi urmasii si pote ne vomu asorisi insine; uitându tōte slabiciunile, aplecările personale si intențiile necrestinesci, sa ne indreptâmu numai dupa poruncile dñeiesci. Astfelig ne vomu implini detinint'a si apoi urmedie ori-ce, susfetulu nostru va fi linisit.

Ori-cătu de adencu amu si cuprinsi de sentiri religioane; ori cătu de tare amu ered in tari'a credintie la poporul român: in momentul alegerei ne cuprind o frica motivata, si cunoescendo stările sociale, in care ne umblămu, ne temem, ca vomu si abatuti dela calea corecta... Si nu este ertalo, că sa nu esprimâmu ast'a temere, că sa nu combatem reulu, ce s'aru poté ivi, infatindu-lu in adeverat'a lui aretare.

Viêtira nostra, in alcătuirea sea de astadi, este astfelu, ca ori unde ne vomu astă, ne semtimu impinsi spre politica. Este organicu acestu reu, este urmatu din positi'a, ce ocupâmu in tiér'a, in care ne umblămu: pentru ca elu este in se organicu, nu incéta de a fi reu.

Pretotindenea preocupatiunile politice impedece desvoltarea. Nu fără temeu ne potem dura teme, cumca se voru astă omeni, cari cuprinsi de preocupatiunile loru politice, si astă-data se voru semti impinsi spre politica si in alegere voru si condusii mai multu de motivele dñlne ale intereseloru politice decâtua de acele vecinice ale interesului cresinescu; nu fără temeu, ca se voru astă omeni, carii, in locu de cualificatiune canonica, voru cerca cualificatiune politica, omeni, ce in locu de pastoriu susfetescu, voru cerca sa eléga unu omu de partida.

Si nemesurate suntu retele, ce potu sa urmeze dintr'o asemenea alegere! — Amu mintu creștinăscă; ne-amu mintita pre noi insine; amu facutu unu actu profanu sub scutul celoru mai sfinte asiediaminte.

Indata ce Episcopulu este privitul că factoru politicu, elu incéta a mai fi persona bisericescă, devenindu unu omu profanu alu lucrării dñlne; in data ce amu admisu politic'a in cele bisericesci, biseric'a incéta a fi o intrunire a credinciosiloru, perde independentia si superioritatea sea, devenindu unu asiediamentu numai subordinato, unu medilo a pentru ajungerea scopurilor politice.

Ori suntu si de acel'a, cari privescă biseric'a astfelu? se astă omeni, cari numai pentru acea se numescu ortodocsi, pentru ca se astă terenu de ac-

tivitate? — Santu! — Atunci detorinti a suprêmei ocârmuirii bisericescii este a opri intrarea loru în biserică, de ore ce biserică este numai a credinciosilor intruire, o intruire de cea mai suprema categoria, care nu are scopuri dñeșice.

Sa ne coborim înse la vieti'a reala.

Admitiendu, ca Episcopulu pote cădă sub pri-viri politice, amu admite desbinarea in biserică. Un Episcopu alesu din considerioni politice nu poate sa fia decât alesulu unei partide anumite. Elu nu este mai multu pastoriu alu intregei turme, ci omu de partida, posu in lupta cu o parte din turmă, ce i s'a datu spre pastorie. — Voimur astă? — atunci mintim crestinatatea! Episcopulu are o missiune speciale; elu este ocârmitoriu alu diecesei. Numai pentru astă lu alegem.

Că Episcopu, fiindu elu totu-odata să omu, nu-i potem luă dreptula de a luă parte in lucrarea politica. In politica inse numai atunci este iertat sa-lu privim că Episcopu, cându elu reprezinta biserică fatia de statu: in tōte celelalte raporturi elu trebuiesce privită că omu. Cându noi inse anume lu alegem numai pentru ca elu este membru alu unei partide anomite, atunci facem din Episcopu aceea, ce omulu este intr'ensulu.

(Va urmă)

Din mai multe părți suntemu provocati a dă deslusiri asupr'a celor scrise de „Albin'a“ de undile cându ne regală cu frumos'a insusire de a fi isvoru de „secaturi“ și „miserabilități“ etc. etc. și adeca asupr'a celor ce pretinde acea fōia ca a scrisu „P. Napló“ și „Hon“.

Déca amu fi in stare sa dāmu deslusiri, amu dā; publiculu inse de asta-data ne va iertă déca vomu fi mai reservati.

Amu fostu siliti să ni audim pr̄ desu invinuirea, ca suntemu omeni de partida să ran'a scăsta inca nu e, său abia e vindecata să asiā dāndu deslusiri, acele ni s'arū esplică falsu cum ni s'a esplicatu să alte.

Credemur inse a satisface pr̄ deplinu dorintie iutororū facendu ceea ce eram datori, după ce „Albin'a“ nu ne da pace nici cându tacemu, să punendu sub ochii lectorilor ceea ce a scrisu „P. N.“ Deci védia ceteriorii să deslusiascase ei insii, să judece apoi déca „Albin'a“ a fostu in dreptu a ne face quasi responsabili de ceea ce se scrie in dijurnale straine.

Ce a scrisu Hon nu amu pututu astă de acea reproducemu numai ce a scrisu „P. Napló“:

„Nu va fi fără interesu de a incunoscintia publicu despre referintele metropoliei gr. or. din Sabiu. Să acăstă săi are însemnatatea sea politica. Credea să acceptă ori să care, ca tōte voru progresă pr̄ calea prestată să desemnata de malele barbatu Siagun'a să ca prin alegerea Arhiepiscopului și Metropolitului nu se va schimbă nimică. Noi recunoscem vointă cea bona a lui Ivacicoviciu, dora nu va fi superfluo a scăi să urmatorele:

Se scie, ca unii din cei mai fruntaři barbatii ai românilor din Ardélu au străplantat lupta de partida de pre terenul național să pre celu bisericescu. Insusi Siagun'a să partid'a sea, carea să pre terenul legalu, activistii, in a căroru frante au statu să stă advocațul Borci'a, au loptat fără folosu contr'a passivistilor ardeleni condusi de Macelariu și consortii să contr'a passivistilor ungureni condusi de Babesiu, căroru le place a se numi pr̄ sine partid'a naționale și (fatia cu statul) oposiționale. Acestei partide susu numite i-a succesu a astă după retragerea P. Popo'a, pre urmatorulu lui Siagun'a in persóna episcopului dela Aradu pre fiitorulu Metropolit. Acăsta partida speră de siguru, ca sub noulu Metropolit rapindu la sine cărm'a bisericei gr. or. voru incetati ideile loru să voru repară nesuccesele loru politice de pâna acum prin aceea, ca voru intrebuintă pro Metropolitulu betrânu, slabu și deobligatu loru că mediloci coresponditoru scopurilor loru. Indată după alegere cerura reformă și organizare nouă a membrilor consistoriali. Mai întâi trebuiau departati omenii lui Siagun'a din consistoriu să din alte stațiuni mai cu influenția, după aceea a regulă după voi'a loru tōte, mai departe a nimicí ordinatiunile și institutiunile normate de Siagun'a, dora neplacute passivistilor, de a-i timbră (pr̄ activisti) inaintea poporului usioru creditoriu de iliberali și politic'a loru de stricătoare și a intrebuintă naționa româna spre scopuri oposiționali. Mai cu séma doriă partid'a lui Babesiu—Macelariu a smulg organulu moderat alu activistilor „Teleg. Rom.“ ultimulu loru me-

dilociu de aperare, intemeiatu de Siagun'a, din manile partidei, carea a remasu fidela principieloru acestui' asupr'a cărui (organu) acesti fanatici facura scandalu și pentru ce?

Pentru ca Siagun'a prevediendu multele rele după mōrtea sea, a datu intrég'a sea avere, precum și tipografi'a intemeiată de densulu și impreuna cu acăstă să fōia susu numita, că uniculu midilociu pentru desceptarea intelectuale și politica, unei comisiuni compuse prin testamentu din cei mai incriediti barbatii și a scos'o din cerculu de activitate alu consistoriului care in impregurările cele noue usioru se poate schimbă. Partid'a pasivistilor a eugetatu să cugeta inca si acum la atacarea testamentului.

Precum amu amintită, ei credeau ca-si voru realiză scopulu, déca voru departă pre omenii lui Siagun'a din oficiurile și stationile loru: ei au inceputu acăstă cu oficiul platiti din fondulu tierei, cu secretariulu arhiepiscopescu, care e pre lăngă persoan'a capului bisericei celu mai necesariu, celu mai de aprope și mai de influenta individualu. Scopulu principalu au fosu, că Metropolitulu celu nou, necunoscutu cu referintiele de aici să nu sia impresuratu de omenii lui Siagun'a, pentru că fractiunea pasivistilor singura se indrepte și conducea pr̄ capulu bisericei. Intr'o diminiția secretariulu, care fu alesu definitiv pr̄ tempulu cându traiă Siagun'a pr̄ cale legală și prin consistoriu a primitu prin presidiu o harchia dispensatoare, prin carea i se demanda, că sa predee cancelari'a arhiepiscopescu dlu Elia Macelariu, precum și pre sub māna să denomitu pre asemenea cale unu secretariu nou (professorele Lengeru din Brasovu). Harthia' prin carea se radica secretariulu din postu să afaurit in cancelari'a institutului de creditu fundat de Macelariu. Ceea ce amu presimtiti să și intemplatu să ne-a neliniscită cu atătu mai tare, cu cătu de o parte lovesce in statutulu bisericei gr. or. sanctionat de regele, după care oficiul bisericei numai in urm'a unei pedepse normate prin lege se potu radică din oficiulu loru și pre secretariulu consistoriului numai acăstă să alege in adunarea sea plenaria, de alta parte nu de multu a facutu noulu Arhiepiscopu unu pasiu ingrijitoru contr'a vicariului denumit de Siagun'a definitiv să pre vietă, facandu-i cunoscutu, ca să densulu „lu primeșce de vicariulu seu“, că să cându asiā usioru laru poté departă din cerculu seu. Dupa ce membrii consistoriului nu au potutu acceptă, că sa-si retraga simbolu dispensationea facuta contr'a secretariului fatia de fractionea partidei, decisera toti acei membrii ai consistoriului, cari au remasu fidei legei și principielor lui Siagun'a să cari facu inca majoritatea consistoriului, că sa se prezenteze in corpore in 10 Octobre inaintea Arhiepiscopului. Chiarificat asupr'a lucrului prin acăsta representatiune densulu recunoscă ratacirea causata prin Macelariu și consortii să-si retrase pasii sei.

E de mare însemnatate acăsta presentare a acelorui consistorialisti, pentru ca de o parte să a cunoscă Arhiepiscopulu Ivacicoviciu despre lealitatea acestor barbatii, cari au fostu resoluti a aperă legea, de alta parte, pentru ca să acești barbatii cunoască vointă cea bona a capului bisericei, determinandu-se a-lu padi de aci inainte de influenta illegală și pernicioasă. Si eu acăstă increderea reciprocă să restabili.

Déca Arhiepiscopulu Ivacicoviciu va conservă și mai departe acăsta convictione atunci nu avem cauza de a ne indoî, ca va indepartă influența unei partide rabiate și va scăpa biberică gr. or. de acelu periculu, in care vrea se o impinge acăsta partida. Sperăm să dorim acăstă săpre onoreea ei, săpre binele confratilor nostri români și săpre salutea statului.

Din Ungaria ne vine dela o persoană preștimabilă articululu intitulat „Dlu Babesiu“ de mai la vale săpre publicare, recercându-ne la acăstă in comitiva prin următoarele cuvinte: Ve tramită aici o bucatica din istoria temporui, in care traimus, rogandu-ve ca să binevoiti a o publică in fōia ce redactati.“

Eata articululu:

Domnulu Babesiu.

Ei, bine! să nu ne cuprinda mirare, déca în vremile noastre unu articululu intitulat „Dlu Babesiu“ nu va surprinde pr̄ nime. Cându apă este tulbure, noroiulu se radica la suprafatia: in epocile de transiție, precum este aceea, in care ne aflăm noi, fiindu vieti'a incurcata, și omeni, precum este dlu Babesiu, potu sa ajunga la o anumita

insemnatate, incătu sa merite a fi tratati iot'ung articulu specialu. Cu deosebire dlu Babesiu merita unu asemenea gradu de atentivne, de ore ce și insusi pare a ave despre sine o parere pre cătu se pote de magulitoria.

Unu feliu de papa romanescu este acestu omu micu la statura, inse mare la faptura. De-si elu combate in tōte tonurile permise și nepermise dogm'a infalibilității papei dela Rom'a, cu a sea infalibilitate se impaca . . . Si de mii de ori ne-a convinsu dejă, cumca elu unulu nesmintită este infalibilu. Este numai lipsa de pricepere și bunavintia din partea românilor, ca ei nu se léga la ochi, că astfeliu se pote urmă invetiaturilor infalibile cătu de orbisui.

Mai multu decât unu papă, — dlu Babesiu este unu alu do le Moise, este, sit venia verbo, unu alu doile Mesia. — Atătu de inaltu să elu asupr'a celor-lalți omeni comuni, incătu nime nu poate sa-lu pricepe, ori, pricependu-lu, sa afle partea cea buna in trensolu. Elu este unu martiru, martiru alu iubirei de adeveru, unu martiru alu moralităției, martiru alu luptei pentru binele națiunei române. (?) — Unu Gambetta cu doi ochi este acestu fenomenu minunat. Adeca unu Gambetta și inca unu Gambetta: doi Gambetti intr'o singura aretare.

Fiindu tōte aceste, dlu Babesiu, republicanu, naționalistulu, democratulu, revoluționariu, apigulu luptatoriu pentru libertatea absolută și egal'a indreptatire a omenilor, dlu Babesiu precum 'lu cunoscem din „Albin'a“, este in dreptu, că sa pre-tinda supunere necondiționata dela ori-care omu onesta. Nesmintită! nu poate fi bine, nu onestu, nu moralu, nu umanu, nu naționalu, ce dlu Babesiu nu voiesce. Pentru ca dlu Babesiu este elu insusi, prototipul infalibilităției, Moise modernu, Messi'a profanu, Gambetta cu doi ochi.

Si de ore ce este, ce este, poate, ce poate, si nu fără dreptu, dlu Babesiu căreca sa nimocescă pre toti acei'a, cari nu conlucra spre realizarea sublimelor sele planuri. „Misiei, calai, venditori, uinelte órbe, mameleci, omeni fără morale, fără Ddieu, fără susțetă, telhari, vîpere și hidre infernale suntu toti acei'a, care cotidia numai a cugetă, cându odata divinulu oraculu să pronunciati prin graiul dlu Babesiu. Căci astfeliu cere interesulu națiunei, a națiunei, pre care dlu Babesiu este chiamat dela fire a o reprezentă.

A combatutu dlu Babesiu pre toti și pre toti ii combate adi. Nu este unu singura omu, care, ajungendu la óresi-care popularitate, sa nu si fostu tratat in „Albin'a“ intr'ounu modo mai multu decât aspru. Incependu dela Metropolitul Andrei, pâna la Besanu Iános nici unolu nu a avutu scăpare. Si adi, urmăsiu demnă alu marelui Arhieru, inaltu Présântul parinte Metropolit Procopio, de asemenea pare a cadă sub ataculu dlu Babesiu. Pentru ca nu a cerutu poruncă dela geniu naționalei, ci a cutediatu se urmedie că lumină de cunoscută sea intelepcione și iubire parintiescă.

Destulu!

Déca dlu Babesiu crede, ca facandu astfeliu face bine, atunci elu este unu visionariu demn de compatimire; déca elu inse nu crede ca face bine precum face, și totu si face, atunci elu este unu siarlatanu politicu, pre care trebuie sa-lu face nu imposibilu.

Aléga dlu Babesiu, déca crede ori ba!

Noi nu, d-sea scie, ce crede și ce nu crede!

Esprimându tristă multiamita dlu autoru pentru ca a avutu curagiul a pasi cu dibaciul seu condeiu contr'a unui reu care ia din dī in dī dimensiuni totu mai mari, lu rogămu totu odata că să in altă afaceri naționale politice sa ne sprinăcescă cu cursulu sea. Nici odata, că acum nu are lipsa poporului nostru român de tōte poterile sele cele bune și sanatoase, prin care sa se scape de incurcatură și turbură ce innoroiesce tōte afacerile noastre.

Procesulu lui Bazaine.

Sciri ultime. Versailles 20 Octombrie. Siedintă se deschide la 12 ore și jumata.

Maresialulu Leboeuf e chiamat. Presedintele previne pre martori ca ii va intrebă după sectiunile aretate in interrogatorulu maresialului Bazaine.

Maresialulu Leboeuf crede ca responderea ma-

resialului Bazaine că comandantul superioru incepe numai la 12 Augustu.

Maresialulu Leboeuf starvesce asupr'a faptului ca maresialulu Bazaine eră numai comandantu subordinalu pâna la 12 Augustu sér'a.

Resundiendu la o intrebare a aperatoriului, maresialulu Leboeuf dice ca Bazaine n'a arestatu nici cea mai mica nemultiemire de a fi mai întâiu comandantu subordinat.

Maresialulu Leboeuf adauge, ca Bazaine n'a facutu nici o cerere spre a dobândi comand'a su-periora.

D. Lebrun, întâiolo aide-majoru generalu, raportédia ca imperatulu otarise o miscare de retragere spre Verdun; elu dice ca cele întâiu mesuri pregatitoare fura nesufficiente, de unde vine intardie-re fatala care aduse batalia dela Borny.

Intrebările aperârei facu se rezulte ca blamulu despre nesufficienta citata a mesurilor nu pote fi imputa maresialului Bazaine, caci acest'a a incepotu a eserçita comand'a sea numai la 13 Augustu.

Depesi'a diplomatica, pre care maresialulu Bazaine a comunicat'o tribunalului in siedint'a de 14 Octombrie aprópe de terminarea siedintiei, era urmatoreea cuprindere testuala: „Constantinopole 10 Augustu, 4 óre sér'a.“ Din sorginte siguru astu, ca o depesia din Mainz sosită aici cătra ministrulu diplomatic prusesc la 8 curentu sér'a coprinde urmatorulu anunciu: „Déca in batalia mare ce are acum sa aiba locu, se va declará victoria inca odata pentru noi, vomu urmarí inimicul pâna la Chalons, caci scopulu nostru nu este, se inaintâmu pâna la Paris.“ Fiindu ca acestu comunicatu s'a facutu in realitate contelui Kayserling, este datori'a mea, a ve face d-vostre cunoscutu cuprinsulu ei, lasându că d-vosra se o judecati.

Astfelui suna acésta depesia. Numele subsem-natorului ei nu se face cunoscutu. Se presupune inse sa fia vicontele dela Guéronnière, care, este sciont, ca eră in momentulu eruptionei resbelului ambasadoru la Constantinopole, si care dupa 4 Septembrie 1870 se intórse in Franci'a.

Maresialulu Bazaine adauge, dupa cetirea de-pesiei: Acestu comunicatu mi s'a facutu de o perso-na a cărei'a nume sunu silitu sa nu-lu spunu, inse eu predau not'a dlui presedinte. Imperatorele mi-a dat'o, dicendumi: „Trebuie a se tiené so-cotela de acésta nota, si a se evitá ori-ce nesuc-cesu, care aru poté pune in pericolu contragerea trupelor in Chalons.“ Era de interesu diplomaticu, a nu ne precipitá in pericolu intr'unu moda usioru, fiindu ca erau dône poteri care fára de a promite adjutoriu, acceptau evenimentele, spre a se pronunciá.

Astfelui este redactatul raportulu stenograficu asupr'a acestui incidentu. Elu merita a fi mentionatul caci Bazaine voiese pre acésta depesia sa-si baseze aperarea sea.

Publicul eră destulu de numerosu la acésta siedintia; chiaru locurile rezervate erau cuprinse. La 1 óra 5 minute se deschide siedint'a. Dupa ce fu introdusu maresialulu, se chiama marturii presenti, si presedintele anuncia parchetului si aperârei, ca potu usá de documentele ce se asta in dôue ladi, aduse tribunalului de resbelu.

La finea siedintiei de ieri incepuse presedintele sa intrebe pre maresialu asupr'a depesiei din 22 Augustu, prin care imperatorele ii facea cunoscutu „ca elu a primitu depesia maresialului in Rheims, ca avansase in directiunea dela Montmedy, si ca va stá la 24 la Aisne, spre a operá dupa circonstanții, si a-i veni in adjutoriu.“ Acésta de-pesia trebuie sa fi sositu la 23 in Metz dupa cum spunu marturii. Maresialulu nega inse sa-i fi venit in acea di o asemenea insciintiare, cea întâiu depesia, care ii anuncia acésta, a primit'o la 30 Augustu. Presedintele intreba pre maresialu, cum se intemplă, ca elu n'a facutu nimicu, spre a restabili comunicatiunile, si pentru ce n'a intrebuitu cavaleria sea. Maresialulu respunde, ca a crediutu un'a că acésta fára utilitate. Intrebatu fiindu relatiu la drumulu de feru, pre care germanii l'a construitu inspre Pont-à-Mouson, respunse, ca n'a intreruptu aceste lucrari, caci si acésta aru si fostu utilitate; spre a impedece construirea, aru si treboiu se ocupe liniele, ceea ce eră imposibilu.

Presedintele dispune cetirea ordinului de ple-care a maresialului pentru dñ'a de 26 Augustu, (in acésta di voiá maresialulu sa cerce, a strabate marsiul cu armat'a sea), si intreba pre maresialu, in ce modu voiá elu sa opereze, maresialulu dà asupr'a acestui punctu espliacioni mai detaliate. Elu

sustiene mai întâiu, ca armat'a sea nu se componea din 130,000 combatenti, ei din 90,000—100,000.

Pres. Principele Fredericu Carolu ave 200,000 ómeni cu 630 tunuri. Cea mai mare parte a trupelor sele se asta pre malulu stângu. Calea, pre voiati se o urmatu eră inchisa numai de unu cor-donu subtire de trupe. Pre acolo eră usioru a se strabate. Cum eră planul d-vostre?

Bazaine. Eu voiá se avansediu pâna la St. Barbe si de acolo la Thionville.

Asupr'a intrebârei, pentru ce n'a intrebuitu toté podorile, nu da nici o lamurire suficienta. Ca totu materialulu de construitu poduri s'a lasatu in Metz, dice ca nu s'a facutu dupa ordinele sele. Elu nega ca dejá de dimineaia aru si spusu mai multoru oficieri, ca nu va pleca. Gard'a imperiala a lasat'o pre malulu stângu, fiindu ca voiá se avanseze pre ambele părți ale Moselei. Nu eră precisu cunoscutu, unde se asta armat'a principală a inimicului. Marsiul a inceputu la 26, inse su opritul din caus'a plóiei puternice.

Presedintele pune lui Bazaine intrebâri relative la consiliul de resbelu, care evu locu la 26 dimineaia si in care se decise, a nu incepe inca plecare din Metz, maresialulu n'a participat la parerea generalului Conflinieres, ca fortaret'i a nu se pote sustine in contr'a germanilor. Plecarea inse nu eră inca urgenta.

Presedintele. Déca aveati convictionea ca armat'a treboie sa remana inaintea Metzului, pentru ce nu spuneati acésta imperatorului? Bazaine. Remanerea mi-o propusemu numai in casu de ne-cessitate.

Pres. Déca acésta idea a prinsu la d-ta radecini, atunci trebuiá-i se o comuneci imperatoru-lui. — Bazaine. Imperatorele scia, ca déca nu voi strabate, voi si silitu sa remanu in lagerul fortificat cu santiuri.

Pres. Nu credea-i, ca imperatorele te astépta? — Bazaine. Nu! nimicu determinatul nu s'a facutu.

Pres. Cum atunci se esplica mesurile pre care le luase imperatorele pentru Verdun? La intrebarea presedintelui, pentru ce n'a tienutu mai inainte unu consiliu de resbelu, declará Bazaine, ca n'a creditu acésta necesariu. Consiliul de resbelu n'a fostu de densula convocat, ci a avutu locu din intemplare.

Pres. De ce nu ai vorbitu in consiliul de resbelu despre Mac-Mahon? Pentru ce nu ai pusu hipotes'a, ca poté elu se asta pre drumu spre Metz? — Bazaine. Nu sciamu acésta.

Pres. Cu toté acestea maresialulu Mac-Mahon si reorganisá armat'a in Chalons, era deci usioru de presupusu ca alergá in ajutoriul Metzului. — Bazaine. Acésta mi eră atunci necunoscuta. In cele din urma, consiliul de resbelu nu era oficialu. Déca manu servitu de protocolulu pre care generalulu Boyer l'a redigatu asupr'a amu facut'o spre a lumina opinionea publica, care a fostu amagita. Déca amu si avutu depesi'a din 27, imediatu amu si plecatu.

Presedintele ordona celirea acestei depesie. Ea cuprindea: „Ducrot comandéza unu corpul al lui Mac-Mahon, elu trebuie astadi se fia in Stenay, in partea stângă a armatei, iéra generalulu Douay din partea dréptă a Meusei. Fii gat'a la ce întâiu impulsatura de tonu“ — Bazaine da asti esplica-tiuni mai detailate, care inse nu suntu de vre-unu interesu deosebitu. Intrebatu de presedintele, cum s'a intemplatu, ca s'au risipit uictualile, riposta, ca n'au sciuu nimicu de aceste. Presedintele se refe-a din nou la depesi'a din 23 pre care Bazaine sustiene a o fi primitu tocmai la 30; maresialulu confirma inca odata, ca n'au primit'o. Elu au comunicat generalilor acésta depesia la 31, cându deja trupele erau gat'a de plecare.

(Va urmá.)

De pre valea Borgoului, 14 Octombrie 1873.

Motto: „Tempora mutantur, et nos mutamur in illis.“ — Ovidiu.

Dle redactoru! Că unulu căruia mi jace la anima prosperarea acelor fi si acelei ginte din alu cărei'a sunu sum nascutu si eu, nu potu a nu ve comunicá ce-va din provinci'a mea natale, din care sa-si pota face ori si cine unu prospectu, respec-tive o icóna viua a circumstantelor poporului no-stro de pre aici. Nu voiú inse a face o descriere lunga, ci me voiú margini numai la cetea pro si contra prosperarei si anume:

Locuitorii români din acestu teritoriu, cu vre-doue decenie mai inainte, erau liberi si indepen-

denti, pre mosfele si vetrile loru ereditate dela mosi si stramosi, erau nealgamisati cu cei despre cari istoria ne spune ca odata rataceau cautandu pa-mentulu promisiunei.

Astadi inse abstragendu dela ceea ce posedu dela natura, adeca: o clima sanatosa, munti inves-cutu cu codrii seculari, din care ici colea sierpu-escou undele unui pareu cristalinu; astadi dñou se despóia se tundu că oile, de totu ce este mai scumpu mai necesariu. Si cino suntu óre acei tonsori? Este ignorantia in care órbeca bietulu poporu, este lips'a de conducatori si invetiatori apti cari sa-lu scie abate dela totu ce-i este defavorabilu moralu materialmint; mai departe blastemula lui „Ceres“ in putienul lui agru. Sa lasâmu inse pre „Ceres“ in pace, că sa nu ne blasteme si mai tare, ... si sa remanemu pre lângă cele-lalte. Ignorantia? are de contrariu sciunt'a. Agentii sciuntiei suntu cei pre care Minerv'a i-a primitu sub scutul seu, de cari pre la noi, că se asti trebuiie sa umblu cu lamp'a lui Diogene. Pardonu! Eramu sa esage-rezu. Avemu si de acesti'a, caci la din contra a-si si silitu a caracterisá pre bietulu poporu de sel-baticu; avemu dara si acesti'a orbiti de spiritulu egoismului comoditatii si alu discordiei, si ce aru putea face nu voiescu a face. Printre cei dela s-altariu ce vede omulu? o letargie. — Nu audi cu anulu o cuventare prin care sa combata vitiurile, se combata intuneculu. Poporul se aduna in săntele case paleme dice numai că la visce forma-litati mechanice. Ce se mai dici de referintele lui private.

Te dore anim'a cându vedi ca colea lângă stat'a fieri unu bietu crestinu ce posiedea o bucata mosiora si o casciora ce-lu spera de tempestati; acum este lipsitul de ea, este espusu furielor lui Saturnu.

Si cino óre au fostu cau'sa la acésta? Unu bia alu lui Israile care pentru putene parale si putienu alcohola lu lasa pre bietulu de plange in pomin. Se mangae inse sermanulu caci mai aro socii, sciindu ca: „Solamen miseris est socios habuisse malorum“. Te dore anim'a cându vedi ca acei fii ai lui Israelu cresc si se inmultiescu că burretii dupa plória, te dore anim'a cându vedi ca pre lângă acestea plage, mai vinu si unele natu-re etc.

Si óre pâna cându totu astfelui, pâna cându se totu suferim? ! Pâna atunci, pâna cându o generatiune noua de intelligentia, mai cu zelul mai cu abnegatine va miscá toté pietrile pentru o schimbare totale a stadiului presentu. La ceea ce ne suride o sperantia dulce, cându vedem ca aici in centrul preturei Borgoului ni se infiintieaza o scola capitala normale confessiunale gr. or.; cându vedem ca nou denumitul diriginte si invetiatoriu la acésta scola I. O ea acompaniatu de dñu jude procesuale alu Borgoului N. Rusu, — barbatii amici ai progresului, — purcedu personalmente in fia-care co-muna, si dupa ce dau o instructiune buna poporu-lui le desfasiura folosele ce aduce scol'a si inveti-tamentulu, lips'a cea mare pentru meseriasi, si in-barbatarea de a imbratisa o profesie séu alta; purcedu la alegerea unui contingent de princi, ca-paci materialu- si spiritualminte pentru a frecuenta susu numit'a scola. Repetu, ne mangae sperantia, cându vedem ca frequentáza acei'a scol'a, abiá inca din trei clase, unu contingentu de 120 princi. Deo ceriulu că acesti'a sa fia cu tempulu totu atâti lucéferi ai poporului, totu atâti stalpi ai edificiului na-tiunalu! Concludu deci din celea premise ca déca avemu rele, ne suridu si bune. Deo ceriulu inse că nu numai sa ne surida, ci sa lo si avemu in-safta; in fia deo ceriulu o directiune mai buna cugetelor si inten-tiunilor, celoru chiemati de a jerisi pentru prosperarea poporului nostru, si atunci de "securu ca cu tempulu ne vomu schim-bá si noi.

Unu amicu alu progresului.

Sibotu in 14 Octombrie 1873.

(Invetiatoriu séu notariu?) Domnule redactoru! Suntu triste lucruri cele ce se petreou in comun'a nostra dela mórtea preotului nostru Avramu Viorelu. Poternicii dñei, cari joca adi rolulu principalu in viéti'a comunale, domnii Vioresci prin continue agitatuni tindu a concentrá in famili'a loru cea pretensiva toté deregatoriele satului atâtu cele bisericesci cătu si cele laice, pen-tru că asiá sa pota mai bine fericí pre multu cer-eatulu nostru poporu. D-loru in lupt'a cea mare pentru acestu interesu esclusiv personalu si per-

dura dela prim'a dictatura, cându erau Sibotenii amicii cei mai fericiti in lume, pentru ca remasera in urma despoiați de bunulu loru alodialu, și perdera, dicu numerulu suficiente de individi qualificati pentru tōte deregatoriele comunali și acum recurgu la ultimulu medilocu favorabilu intreprinderitoru de soiulu acest'a adeca la culpabilulu mediocu, de a impreună in unic'a persóna ce au mai remasu din luptele cele grele disponibila pentru atari acumulārii de deregatorii, la gimnasistulu și teologulu absolutu N. Viorelu, carele nescindu ce sa aléga din atâtea posturi — bisericescii și laice — au aflatu de bine a se angagia la tōte avendu acum notariatulu provisoriu. Aceasta tendintia de acumulare s'a manifestatu chiaru și precisu in sinodulu parochialu tienutu in 8 Octobre in caus'a alegerei de invetiatoriu pre anulu scolasticu incepatoriu, cându domnii Viorescu impreuna cu clicasii ditoru provocara unu sgomotu ne mai posmenit in biseric'a nostra, cându se propuse din partea contraria altu individu din comun'a nostra de invetiatoriu motivându-se acesta propunere prin accea, ca nimene nu pote imbracă dōue posturi, respective dupa dis'a evangeliei nimeni nu pote servi la doi domni. Domnii Viorescii se semtira adencu vatemati cându opositiunea pretinse, că sa nu se faca abusu cu invetiatoratulu adeca sa nu se puna de invetiatoriu dlu Nicolau Viorelo, care e notariu provisoriu in saptă și notariu definitivu in spe, ci sa se aléga altulu, déca acest'a nu voiesce a abdice de notariatu. Aici observāmu, ca sibotenii bucurosu 'lu alegéu și acum că și in anulu trecutu pentru qualificatiunea sea deplina, dara s'a tienutu séma de chiemarea cea grea a unui invetiatoriu, care totu in acela-si tempu nu pote pre lānga invetiamentu sa servēsca comunei și că notariu, pentru ca instructiunea in casulu acest'a aru suferi fōrte tare. Abstragendu acum dela impregiurarea, ca notariatulu comunei nostra e impreunatul cu molte afaceri care ocupa totu tempulu ofisialului respectivu, aceste dōue oficie — invetiatoratulu și notariatulu — de sine nu se potu concrede unui singuru individu, pentru ca nu numai ca suntu eterogene dara nu se potu conduce de unulu singuru pentru ca colidēza tempulu și se cere să o potero să activitate fāra margini pentru a putē suportă dōue sarcini mari. Natur'a lucrului erēta destulu de chiaru acesta impossibilitate, dara déca vomu aplică și lega bisericēsca, atunci acesta acumulare devine absolutu impossibila și neadmissibila chiaru și in casulu favoritoriu cându tempulu și ocupatiunea in ambe aceste posturi aru concede o impreunare, dara ce le pasa d-lorii Vioresci de legi — d-lorii au o lege mai mare, și aceea e: interesulu personalu, care că unu firu rosu s'a vediuta in tōte actiunile densiloru de cāndu amu avutu nenorocirea de a fi stapaniti de acesti ómeni ambitiosi. Nu s'an mulțemitu d-lorii cu protestulu datu din partea acelor'a, cari voiau a incungurā acesta calamitate, ci se pusera cu istetiulu secretariu de familia, care le siopetesce la spate ca ce au se faca și cerura recunoșcerea dreptului, de a li se face destulu dela maritulu consistoriu. Dloru adeca se légana in sperantia vana, ca consistoriulu va fi mai justu cu pretensiunea dloru său i se va face mila de dloru, cari adi se paru ca mergu cu pasi rapedi spre cadere din tōte diregatorile satului — dreptu recompensiune pentru nisquint'a contraria de a le aduce pre tōte la sine. Noi nu potem intielege, ca de ce se semtiescu acesti ómeni neimpacabili asiā adencu raniti, cāndu li se aduce aminte, ca legile trebuie respectate și ca și densii suntu detori cu ascultare fatia de aceste legi, că și ori care altu individu din sinulu bisericēi nostra. In locu de a se intronu cu toti pentru a zidī o scōla amesuratul recerintielor presentului, densii paralisează ori ce actiune in directiunea acēst'a prin scopurile loru personali și asiā nu potem ajunge la implinirea dorintiei comune de a ave o scōla bine prevediuta cu tōte cele necesarie.

(Va urmā)

Varietăți.

* Escenti'a Sea Présāntitulu P. Metropolitul și Archeipiscopu Procopiu I vacicovicin a săntitu in 27 Octomvre stégulu bataliunei 12 de honvedi.

** Regale Saxoniei a murit in etate de 72 ani.

** Principele Fridericu de Hohenzolern, majoru in cavaleria de garda, in Pruss'a, frate mai junie al domnitorul României Carolu, a venit cu condecora de siése luni in România. „D. N.“ conjecturādā in privint'a acestuia ca are sa reñāna in România, sa invetie limb'a româna și pentru că sa se aclimatiseze cu tēr'a și obiceiurile va luă acī comand a unui corp. La casu cāndu domnitorul aru reñāne fāra eredi de parte barbatēsca, fratele seu Fridericu sa-i sia succesor.

** In Brestovacz, o comuna desmilitarisa, au denegatu recrulii depunerea juramentului că honvedi sub cuventu ca ei nu voiescu a servi ungurilor. Dupa ce li s'a esplicat ușor ca ei voru servi aceliasi monarchu, căruia au servitu parentii loru s'a induplecata și au jurato.

** „Magy. Polgár“ din Closiu incheia unu articulu de fondu despre România dicendu: „In resaritul preste scurtu tempu său va resună ceriul de tunete său 'lu va cuprinde unu curcubeu frumosu.“

** Din impregiurarea ca la Bucuresci, Craiova, Iassi și Galati suntu concentrate vre-o siése dieci mii trupe române, mai departe din impregiurarea ca toti oficerii ce se aflau in strainatate suntu invitati a se presentă pre diu'a de ieri la trupele loru, press'a straina conchide, că unu conflictu intre români și Pórt'a numai este deparate. „Deutsche Nachrichten“, cari căte odata suntu și oficiose spunu ca Pórt'a a rugat pre Ital'ia și Anglia a intreveni déca s'arū nasce vre-unu conflictu intre dens'a și România.

Nr. cons. plen. 53.

Multiamita publică.

Fiindu Escenti'a Sea in Domnulu reposatul Archeippu și Metropolitul Andreiu Bar. de Siagnă a asigurato la societatea. A securati unu generali din Triest pentru casulu mortiei cu sum'a de 100,000 fl. v. a. in folosulu archiepiscopiei nostra ardeleni și metropoliei române gr. orientale din Ungaria și Transilvania, — aceasta societate indata dupa incetarea din vietia a fericitului fundatore și dupa implinirea celoru prescrise de statutele societății din partea consistoriului archidiecesanu, cu cea mai mare promptitudine a eservit ușor asigurata de 100,000 fl. v. a. consistoriului archidiecesanu, că executorelui legale alu testamentului fericitului Archeippu și Metropolitul, — pentru care promptitudine consistoriulu archidiecesanu se simte placutu indemnata a exprimā discei asociatāti „Asicurazioni generali din Triest“ dreptu recunoșcinta multiamita publică.

Sabiu, din siedinti'a plenaria a consistoriului archidiecesano greco-orientală tienuta in 12/24 Septembre 1873.

Nr. 1933 so.

Concursu.

Devenindu din fundatiunea Franciscu Iosefin'a unu stipendiu de 50 fl. v. a. menitul pentru gimnasisti său realisti; ier' din fundatiunea Mogiana unu de 100 fl. v. a. pentru asculatori la vre-o academia din patria, — se scrie pentru conferirea loru concursu.

Competitorii suntu provocati a-si substerne cererile sele instruite cu atestatul de botediu, ca suntu de religiunea gr. or.; cu testimoniu scolasticu despre sporiulu facutu in studii, precum și cu atestatul de paupertate — la consistoriulu archidiecesanu, celu multu pâna in 10 Noemvrie a. c. st. vechiu.

Totu odata se insémna, ca stipendiele acestea se voru conferi numai acelorui tineri, cari pre lānga conditiunile generali susu numite voru satisface și recerintei prescrise de sinodulu archidiecesanu din an. 1871 sub Nr. 120 alu protocolului.

Sabiu, 12 Octobre 1873.

Consistoriulu archidiecesanu.

Concursu.

Pentru ocuparea statiunilor invetatoresci devenite in vacante, din Protopresbiteratulu Iliei, se scrie concursu pâna la 31 Octobre a. c.

1. Ilia opidu cu salariu 200 fl. casa gradina și lemne.

2. Booz 100 fl. 5 serdele bucate, casa gradina și lemne.

3. M. Bretea 60 fl 100 serdele bucate casa, gradina și lemne.

4. Bacea 45 fl. 45 serdele bucate casa gradina, și lemne.

5. Fuiș-Begara 100 fl. 60 serdele „ casa „

6. Glod-Gilescu 140 fl. — „ „

7. Ulesiu 50 fl. și unu jugeru pamantu. „

8. Visca 100 fl. 70 serdele bucate casa gradina și lemne.

Doritorii de a ocupă vre-un'a din acestea statiuni, suntu postiti ase adresă la subscrisul Inspectoratul scolaru districtual, pâna la terminulu mai susu amintitū.

Ili a 15 Octobre 1873

In contilegere cu Comitetele parochiale.

Ioane Orbonastu

Protop. și Insp. scol distr.

Concursu.

Pentru statinea parochiale devenita prin morțea parochului localu in vacante se deschide concursu pâna la 18 Novembre 1873.

Emolumentele suntu:

a, Din cass'a alodiala 180 fl. v. a. pe anu

b, 2 senatie de 3 cara fenu

c, 1 dî de lucru.

d, obicinuitele venito stolare care tōte aducu unu venit ușor anual de 346 fl. v. a., computându-se laolalta.

Doritorii de acēsta statione sa-si tramite cererile loru pregalite in sensulu Statutului organicu pâna la diu'a susu scrisa la subscrisul.

Orastia in 18 Octob. 1873.

In contilegere cu Comitetul parochialu.

N. Popoviciu

Protopopu.

Concursu.

Pentru ocuparea parochiei gr. or. române din Harău class'a a III-a protopresbiteratulu Ioagiului I, se deschide concursu pâna in 15 Noamvrie a. c. st. v.

Emolumentele suntu: quarticu naturalu cu dōue gradini de legumi, 1/4 jugeru pamantu aratoriu, stol'a usuata, și dela 90 famili câte o serdelă mare de cucuruzu sfermitu, care tōte computate in bani, dau unu venit ușor anual de 260 fl. v. a.

Cei ce voiesce a concurge, au se substerne subserisul petițiunile loru, pâna la terminulu susu numitul.

Hondolu 6 Octobre 1873.

In contilegere cu comitetul parochialu.

Basilu Pipostu,

Protopres.

Concursu.

Spre ocuparea vacantei parochii gr. or. din comun'a Corbi protopopiatulu Fagarasiului II-le se scrie prin acēst'a concursu.

Emolumentele suntu:

Venitul epatrasirului dela 76 famili o dî de lucru de tōta cas'a și unu caru de lemne de tōta cas'a.

Cei care dorescu a concurā la dis'a statiune, au de a-si ascerne documentele necesarie in sensulu „statutului organicu“ la Sc. protop. in Avrigu pâna in 26 Oct. 1873.

Avrigu 10 Octomvrie 1873.

Comitetul parochialu in contilegere cu administr. prot.

(3-3)

Vasiliu Macsimu,

Edictu.

Paraschiv'a Ioanu Bănd'a din Sasausiu in tractul Nocrichiu Ciucu-mare care a parasitul pre barbatul ei legitima Mateiu Florea dela Ilimbavu in repetile renduri, iéra acum de mai multu că unu anu cu tōta avere ei la barbatu avuta, cătu nu se mai scă de loculu ubicatiunei ei, se cilédia prin acēst'a a se infasisă înaintea subserisului foru matrimoniale in restimpu de unu anu și o dî, căci la din contra și in absenti'a ei se va dā hotărire de divorțiul la cererea barbatului ei. —

Nocrichiu in 1 Sept. 1873.

Forulu matrimoniale gr. res. alu tractul

Nocrichiu-Ciucu mare.

G. Maieru,
adm. ppescu.

(3-3)